

Foto: Matěj Kříž

ČERNOHORSKÝ ZPRAVODAJ

Leden 2021

Z OBSAHU

- Sbírka na opravu sochy Salvátora | **str. 2**
- Jaký byl rok 2020 v ZŠ? | **str. 5**
- Harmonogram svozů 2021 | **str. 8**
- Černohorští, hamry a železo | **str. 9 - 11**

Vážení spoluobčané,

nový rok nezačíná nejrůžověji a reflektuje bohužel závěr toho starého. Příčinou je samozřejmě pandemická situace v celém světě, která nás nepříjemně doprovází a nějakou dobu ještě bude.

S tím jsou spojené i restriktce a omezení, která jsou na nás kladena a znepříjemňují nám každodenní život. Byli a jsme nuceni omezit společenské, kulturní a sportovní aktivity, jenž nám přinášejí příjemné pocity bytí. Pro některé z nás to znamená i nemožnost navštívit své blízké v domovech, ale i v zahraničí.

Rád bych Vás tímto opět požádal o dodržování jednotlivých nařízení i doporučení ohledně našeho chování ve společnosti. Dále na Vás apeluji, abyste zvážili možnost nechat se naočkovat, jakmile to bude možné a pokud Vám to Váš zdravotní stav umožní. Očkování vakcínou vidím jako jedinou šanci se s tímto virem vypořádat a pomoci vrátit náš život do „starých“ kolejí.

Závěrem Vám všem přeji v novém roce především pevné zdraví.

Aleš Luksch

Městys Černá Hora informuje, že hledá občany, kteří by se chtěli podílet na vytváření Černoohorského zpravodaje. Budeme rádi za všechny příspěvky, které svým obsahem obohatí nejenom náplň periodika, ale i naši všeobecnou informovanost.

Aleš Luksch

Úřední hodiny Úřadu městyse Černá Hora

Podatelna, pokladna, matrika a stavební úřad jsou pro veřejnost otevřeny:

PO a ST: 8:00 - 11:00, 13:00 - 15:00 hod.

Knihovna a informační centrum jsou až do odvolání uzavřeny.

SBÍRKA NA OPRAVU SOCHY SALVÁTORA

Městys Černá Hora pořádá veřejnou sbírku na opravu a rekonstrukci kulturní památky sochy Nejsvětějšího Salvátora.

Sbírka se koná od 1. 1. 2021 do 28. 2. 2021 a můžete na ni přispět jakoukoliv částkou formou zaslání peněz na transparentní účet u KB č. 123-2917130287/0100.

Městys Černá Hora všem dárcům srdečně děkuje.

SALVÁTOR

Na jižním okraji Černoohorského katastru, nad vesnicí Závist, stojí trojhranný kamenný sloup. Vznik této drobné stavby souvisí s dálkovou cestou, dnes v historické literatuře nazývanou Trstenická stezka. Cesta, dnešní frekventovaná státní silnice 43-I, zde prochází v délce dvou km zalesněným úsekem, který v minulosti přitahoval lupiče a lapky.

Roku 1440 zde byl přepaden Beneš Černoohorský z Boskovic a ten slíbil, pokud vyvázne živý, že zasvětil syna církvi. Byl to Tas, později biskup olomoucký. Na místě přepadení dal Beneš postavit, na rozvětvení cest, trojhranný sloup z červenohnědého permského pískovce, zakončený koulí, symbolem života.

Ve druhé polovině 18. století byla na kouli vsazena soška Spasitele - Salvátora na stylizovaném oblaku a celková výška sloupu se Spasitelem byla 3,5 m. Soška Salvátora dala název kopci s prudkým stoupáním i okolní lesní trati. K Salvátorovi se traduje řada pověstí s loupežnickými příběhy. V roce 1936 byla silnice napřímena, aby se vyhnula obci Závist a Salvátor zůstal stranou cesty, uprostřed louky.

V roce 1989 strh sloup traktorista a při pádu se soška Salvátora roztříštila. V roce 1991 byl sloup včetně sošky, zhotovené z betonu, obnoven a osazen u státní silnice. V roce 1999, kdy byla silnice opravována, neznámí pachatelé ukradli sošku Spasitele včetně koule a horní římsy sloupu. Torzo historické památky je němou obžalobou dnešních loupežníků.

Litografie akademického malíře Pavla Dvorského.

Rozsvícení vánočního stromu předcházela charitativní sbírka pro děti

Charitativní sbírka nesoucí název Krabice od bot, aneb když děti darují dětem, patří mezi ty, které musejí vzít za srdce každého, komu není lhostejný osud opuštěných, či jinak znevýhodněných dětí. Letos se u nás setkala opět s velkým zájmem. Od neděle 29. listopadu jsme v našem sběrném místě připravili přes tři sta vánočních dárků určených dětem v nouzi. Jak jsme vás již informovali v minulém čísle zpravodaje, naše dárky byly určeny pro Dům pro matky s dětmi Lávká Petrovice, Dětský domov Hodonín, OSPOD Blansko, Boskovice a pro Kojenecký ústav Chovánek v Brně.

Díky všem, kteří se k této krásné adventní akci připojili, měly děti v těchto domovech radost jak z dárků a obrázků, tak i ze vzkazů od neznámých dárců. Jsme hrdí na to, že jsme mohli být součástí této dobročinné akce a že jsme společně udělali svět zase o něco hezčí. Děkujeme dobrovolníkům ze Sboru pro občanské záležitosti, kteří pomáhali nejen při sběru, ale i následném balení dárků, paní Monice Zachovalové, která byla koordinátorkou celé sbírky, našim Beruškárnám, firmě OMA CZ a pánům Martinu Mičánkovi, Ondřeji Kupčíkovi a Jirímu Mazancovi za rozvoz krabic na místa určení. Velké poděkování patří všem štedrým dárcům, bez kterých by se sbírka nemohla uskutečnit.

V podvečerních hodinách byl v neděli 29. listopadu rozsvícen vánoční strom před radnicí a fontána na náměstí. Fotografie z této akce naleznete na webových stránkách městyse v sekci fotogalerie a video z rozsvícení vánočního stromu, na kterém se podíleli pánové Ivo Kalvoda, Martin Poděbradský a pěvecký sbor základní školy, můžete zhlédnout na facebooku městyse.

*Za SPOZ Černá Hora text a foto
Jana Kubelková, předsedkyně*

Termínu svatebních obřadů v roce 2021

schválené radou obce dle § 12 zákona č. 304/2002 Sb., o místních, jména a významy a o zvláštních záležitostech dne 09.12.2020:

23. leden 2021	17. červenec 2021
13. únor 2021	26. červenec 2021
13. březen 2021	14. srpen 2021
17. duben 2021	18. září 2021
24. duben 2021	25. září 2021
22. květen 2021	02. říjen 2021
29. květen 2021	20. listopad 2021
12. červen 2021	11. prosinec 2021
19. červen 2021	
26. červen 2021	

Určený den je sobota, a to v čase od 10:00 do 15:00 hod.

Manželství se uzavírá na místě určeném pro konání svatebních obřadů, kterým je obřadní síň radnice ÚM Černá Hora, ním. Míst. 50.

Provozní poplatky za svatební obřady od 01.01.2020:

Svatební obřad konaný mimo úředně určené místo v Černé Hoře	1 000 Kč
Svatební obřad konaný mimo Černou Horu	2 000 Kč
Svatební obřad konaný ve dnech neděle a státní svátek	3 000 Kč

VESELÁ BERUŠKA

Milí přátelé Veselé berušky,

čekání na Vánoce jsme se Vám snažili zkrátit malým dárkem v podobě „Adventního kalendáře“ s úkoly na každý den, který jste si mohli vyzvednout u Berušky, a měli jsme radost, když kalendáře z krabice ubývaly.

Na Štědrý den a po dobu svátků jste mohli vyrazit na Vánoční stezku kolem černoohorského rybníku a splnit pár úkolů. Na každého pak čekala odměna v podobě vánoční ozdoby v dřevěné truhle.

A co nám přinese nový rok a leden?

Vyhlídky nejsou moc optimistické, ale to nám nebrání v plánování akcí a

aktivit pro Vás tak, abychom neporušili omezení stanovená vládou. Věříme, že dveře Berušky se otevřou co nejdříve a my se s Vámi budeme opět moci potkávat osobně.

Určitě dále sledujte naše facebookové stránky i webové stránky.

Do nového roku 2021 Vám přejeme co nejvíce pohody.

Váš tým Berušky. Foto: Eliška Kašpariedesová

MATEŘSKÁ ŠKOLA

Prosinec je v mateřské škole vždy plný zpěvu koled, adventního a vánočního tvoření, také je plný pohádek, adventních úkolů, ale hlavně těšení se na Ježíška.

Z vánoční nadílky se těšily děti ze všech tříd a rozbalování dárečků si užily se svými kamarády. Aby

dětem nebylo líto, že všechny hračky zůstávají ve školce, drobný dáreček – vrstvené puzzle si každý mohl odnést domů.

Anna Vrbková

PERMONÍK

Na začátku měsíce prosince průvodci permoníkům představili život svatého Mikuláše od jeho dětství. Ukázali jim, jak je důležité rozpoznat dobré a zlé, jak je důležité obdarovat chudé a nemyslet jen na sebe. Děti už dnes ví, co je Myra a jaké bylo Mikulášovo poslání. Po zhlédnutí příběhu formou divadelního představení navštívil jurtu sv. Mikuláš osobně v doprovodu krásného anděla. Společně jsme si zazpívali a poté čekalo každého malé překvapení v podobě mikulášského balíčku.

Po celý adventní čas se malí permoníci věnovali vánočním zvykům a tradicím, zpívali koledy, vyráběli betlém, adventní věnce, sněžitka a ozdoby na stromček a připravovali vánoční přáníčka pro své blízké. Společnými silami vytvořili nevšední vánoční strom z klacíků a jurtu vyzdobili nádherně voňavými jehličnatými větvemi. Nezapomněli ani na zvířátka v lese a ozdobili jim ovocem a zeleninou stromček.

Permoníci také stihli podniknout další výlet, tentokrát do Vranova za betlémem a na divokou farmu plnou zvířátek. A aby se děti zahrály po návratu z terénu, čekala na ně čajovna s velkým výběrem vánočních čajů. Pro sebe a své blízké vytvořily nepečené vánoční cukroví a pak už jen toužebně očekávaly vánoční nadílku od Ježíška.

Petra Chovancová

JAKÝ BYL ROK 2020 V ZÁKLADNÍ ŠKOLE?

S příchodem nového roku si dávají lidé nová předsevzetí, těší se na to, co jim nadcházející rok přinese. Současně se také často bilancuje, jaký byl ten rok uplynulý. V případě škol se to zcela jednoznačně dá říct jedním slovem – náročný.

Krátce po konci prvního pololetí, hned po jarních prázdninách, přišlo, do té doby zcela nemyslitelné, dlouhodobé uzavření škol. Vyučování jsme sice v krátké době překloupili na distanční výuku, ale ta byla pro žáky pouze nepovinná. Tak se stalo, že někdo ve vzdělávání pokračoval, opakoval a seznamoval se s novou látkou a někdo si udělal mimořádné prázdniny. Naštěstí se jednalo pouze o jednotlivce. Do zcela nové role jsme se dostali i my, učitelé. Přechod z klasické prezenční výuky na distanční nebyl vůbec jednoduchý. Změna přišla velice rychle. Učitelské přípravy na distanční výuku byly časově daleko náročnější, narostl objem oprav všech zadaných úkolů a samostatných prací. Často jsme opakovaně museli kontaktovat nepracující žáky nebo jejich rodiče. Hledali jsme cesty a postupy, jak probrat základní učivo, jak srozumitelně zadávat úkoly žákům, jak postupovat, abychom byli maximálně efektivní.

Snadná také nebyla orientace ve spleti programů a aplikací, které dálkovou výuku umožňují. Neexistovala centrální metodika, nepřišla žádná doporučení, která by školám pomohla vybrat tu správnou aplikaci. Školy si proto musely pomoci samy. Situaci nenahrával ani přístup MŠMT, kdy všechna doporučení a upřesňující pokyny k organizaci výuky posílalo se zpožděním. Většinou až ve chvíli, kdy už jsme opatření realizovali. Naštěstí byla vždy v souladu s pokyny, které dorazily dodatečně. Vlivem měnících se vládních rozhodnutí docházelo neustále ke změnám hygienických požadavků, požadavků na výuku, na dělení tříd, ke změnám v organizaci provozu školní družiny a školní jídelny. Bylo a doposud je stále velice obtížné orientovat se v tom, co právě platí a musí se dodržovat, co je již jinak, co již neplatí.

Do konce školního roku 2019/2020 se nám podařilo probrat základní učivo, a dokonce i uzavřít obtížnou klasifikaci. Při distanční výuce není totiž prokazatelné, co vypracoval žák sám a co zvládl s výraznou pomocí někoho jiného. Nejen my učitelé, ale i rodiče, a dokonce i žáci, všichni jsme se proto těšili, že bude po prázdninách výuka probíhat v běžném režimu. Bohužel i na podzim nastala stejná situace jako na jaře a od 12. října došlo k výrazným úpravám v režimu chodu škol, které trvají doposud.

Tak se stalo, že od poloviny března učitelé nejenom distančně učili a připravovali se na výuku, ale veškerý volný čas věnovali studiu a práci s novými programy a aplikacemi. Některé učitelky plnily roli matky, která kromě výuky pomáhala svým dětem s domácí přípravou, současně pečovala o rodinu a o chod domácnosti.

Jejich výkony byly a jsou obdivuhodné. Podobně tomu bylo i v mnoha rodinách našich žáků. Po splnění pracovních povinností pomáhali rodiče svým dětem s úkoly, vysvětlovali učivo, studovali programy, komunikovali s učiteli. Při podzimních třídních schůzkách, které proběhly online, proto právem uváděli, že se cítí vyčerpaní. Přesto většina z nich hodnotila objem zadávaných úkolů a počet hodin online výuky jako přiměřený. Potěšila nás i jejich poděkování a slova uznání za učitelé odváděnou práci. Zajímavé bylo také zjištění z třídnických hodin, kdy i žáci našli v distanční výuce určitá pozitiva, a nebylo to kupodivu uzavření škol. Právě naopak. Daleko více si teď váží toho, že do školy mohou chodit. Naučili se dochvilnosti, lépe používat počítač, programy, internet a také plánovat si svůj čas.

Covidová epidemie měla ale i některé další přínosy. Učitelé se podstatně zdokonalili v práci s IT technikou a s mnoha programy. Nyní je tak mohou více využívat i v prezenční výuce. Ministerstvo školství přispělo na dovybavení školy pro účely distanční výuky částkou 487 270,- Kč. Tyto finanční prostředky jsme použili na nákup notebooků a programového vybavení k výuce. Abychom splnili požadavky hygieniků a mohli stírat podlahy učeben „na vlhko“, opravili jsme podlahy v osmi učebnách staré budovy školy.

Ne vždy se všechno úplně podařilo podle našich představ, ale za odvedenou práci v roce 2020 a za práci v distanční výuce se škola rozhodně stydět nemusí.

Závěrem bych rád poděkoval našim rodičům a žákům za konstruktivní a korektní přístup, za snahu, za práci a píli v roce 2020 a popřál jim i všem příznivcům školy šťastnější a veselejší rok 2021.

Mgr. Vlastimil Šíbl, ředitel školy

Čertovská škola trochu jinak

Mikulášská nadílka se na naší škole již stala tradicí. Celou akci včetně přípravy soutěží a malých odměn pro děti prvního stupně každoročně zajišťují devátáci pod vedením svých třídních učitelů.

Nutno říci, že se na tento den vždycky všichni moc těšíme. Letos byla situace trochu jiná. Mikuláš děti bohužel navštívit nemohl, ale přesto se většina z nás nechtěla této příjemné prosincové aktivity vzdát. Rozhodli jsme se tedy užít si čertoviny alespoň v rámci jednotlivých tříd. Věříme, že se za rok Mikuláš znovu ukáže v celé své kráse a čertovská škola proběhne v takové podobě, jak ji známe z roků minulých.

Jana Kubelková

Děti černoohorské školy malovaly seniorům, tentokrát k Vánocům

V letošním roce je v souvislosti se šířením pandemie vyvíjen obrovský psychický tlak na celou společnost, obzvláště pak na seniory. Lidé, označovaní jako riziková skupina, potřebují v této nelehké době nejen naši pomoc a ohleduplnost, ale především znovunalezení pozitivního přístupu k životu. Důležité je tedy najít vhodnou a smysluplnou příležitost, jak udělat našim dříve narozeným spoluobčanům radost a vnést do jejich běžného každodenního života změnu a rozptýlení.

Jak nejlépe projevít mezigenerační soudržnost a podporu seniorům než s pomocí dětí. Kampaň vznikla již na jaře při první vlně pandemie v Jihočeském kraji,

kde děti z mateřských škol začaly malovat seniorům přáníčka k Velikonocům.

Objevil se velký zájem o zapojení se nejen ze strany mateřských, základních škol a dětských skupin, ale i ze strany zařízení pro seniory, kterým byly dětské výtvořky adresovány v souvislosti se zákazem návštěv rodinných příslušníků a blízkých. Sociální pracovníci tak mohli přáníčka bezpečně předat svým klientům a věnovat jim jejich prostřednictvím i kousek lásky a radosti. Díky této aktivitě se kampaň rozšířila na celonárodní úroveň.

I naše základní škola se zapojila do celorepublikové iniciativy projektu Implementace politiky stárnutí na

krajskou úroveň, jehož aktivity jsou realizovány pod hlavičkou Ministerstva práce a sociálních věcí ČR.

Jelikož je jedno ze sociálních zařízení pro seniory umístěno i u nás v Černé Hoře, neváhali jsme a ihned jsme se k této výzvě připojili. Kontaktovali jsme místní domov pro seniory a domluvili se na termínu předání, kterým byl 17. prosinec.

Děti se s chutí a bez velkého rozmýšlení pustily do práce a vytvářely nejrůznější přáníčka, do kterých psaly dojemné vzkazy, lepily fotky, a především se snažily svým výtvořem udělat babičkám a dědečkům radost k Vánocům. I pro ně to byl trochu jiný a zvláštní prožitek, obdarovat někoho na dálku a popřát mu příjemné prožití vánočních svátků. V současné době je více než potřebná vzájemná sounáležitost a my společně s dětmi věříme, že jsme vykouzili úsměv na tvářích dříve narozeným, kteří žijí v našem okolí.

Jedno přání jsme věnovali zaměstnancům Domova pro seniory v Černé Hoře. Málokdo si uvědomuje, kolik fyzicky i psychicky náročné práce se za branami těchto sociálních zařízení pro seniory skrývá. Na vedení těchto zařízení, pečující a ošetřující personál jsou kladeny mimořádné nároky. Dělají vše pro to, aby těm, o které se starají, zajistili bezpečné prostředí a sami přitom riskují vlastní zdraví. Zaslouží si tedy náš obdiv a poděkování.

Za pedagogický sbor ZŠ Černá Hora Jana Kubelková

Nahlížení do studny

Představujeme Vám prostřednictvím Černoohorského zpravodaje fotografii, kterou jsme nazvali

„Černoohorští občané nahlíží do studny Dymák“.

Abyste pochopili její smysl, musíme se vrátit do roku 2017, kdy zastupitelstvo mělo v úmyslu studnu prodat. Vzhledem k tomu, že jsme se o toto historické dílo našich předků zajímali, přispěli jsme řadou argumentů k tomu, že k prodeji nedošlo. Brzy jsme prostřednictvím tehdejšího zastupitele Ing. Miloše Bílého požádali o zapůjčení klíčů, abychom mohli zjistit skutečný technický stav a nahlédnout do Dymáku na vlastní oči.

Starosta pověřil odemčením správce majetku pana Menouška. V určený den a hodinu se na místě setkali dva zástupci spolku Naše voda a člen zastupitelstva Ing. Bílý. Když přijel zástupce městyse, řekl, že studnu odemkne pod podmínkou, že se dva přítomní občané vzdálí, že do ní může nahlédnout jen zastupitel. Odůvodnil to nařízením starosty.

Mnohem později, v prosinci 2020 při čištění Dymáku, vznikla tato fotografie. Věříme, že nahlížečím nehrozí žádný postih.

Naše voda, z.s.

PŘEDVÁNOČNÍ ČAS

Letos jsme dostali předčasné vánoční dárek už 3. prosince. Celá země vstoupila do 3. úrovně PES a tím jsme mohli i my po delší době obnovit naši prezenční činnost. Hned ve čtvrtek 3. prosince jsme tedy za dodržení všech opatření uspořádali schůzky pro mladší kluky – vlčata a pro předškoláky – benjamínky. Bylo vidět, že dětem se po schůzkách a společném programu už stýskalo. Nakonec většina družin do Vánoc a do dalšího přerušování činnosti, které přišlo hned 18. prosince, stihla tři schůzky. Společně s obnovením činnosti pro děti jsme se pustili s plnou vervou i do prací na klubovně a v neděli 6. prosince uspořádali další velkou brigádu pro rodiče. Společně jsme zase o kus pohnuli s budováním nové klubovny. Bylo to možné i díky rodičům a příznivcům našeho oddílu, kteří přispěli finančně nebo svou pomocí. Moc děkujeme.

Za tři týdny, které zbývaly do Vánoc, jsme uspořádali sbírku přáníček, obrázků, malých dáreků a cukroví pro klienty a zaměstnance domova seniorů na zámku v Černé Hoře. Během krátké doby se podařilo od dětí a jejich rodičů nasbírat tři velké krabice vlastnoručně vyrobených dárečků, které jsme v pátek 18.

prosince předali na zámku paní ředitelce. Doufáme, že tato malá nadílka udělala všem na zámku v této nelehké době radost.

Stejně jako minulý rok jsme i letos přivezli do Černé Hory Betlémské světlo. Betlémské světlo je plamínek z a p a l o v a n ý každoročně před Vánoci v betlémské jeskyni, v níž se podle tradice narodil Ježíš Kristus. Tento plamínek je pak rozvážen skauty do řady míst v mnoha evropských zemích a také několika zemích na americkém kontinentu. Betlémské světlo se dopravuje letecky do Vídně, odkud se dále šíří po železnici. U nás přebírají světlo z Vídně brněnští skauti. Z Brna ho potom vlaky Českých drah rozvázejí po celé republice. My jsme si světlo vyzvedli v sobotu 19. prosince brzy ráno v

Blansku. Tradičně jsme pro něj vyslali naše nejstarší a nejzodpovědnější skauty. V neděli 20. prosince jsme světlo donesli na nedělní ranní mši do kostela v Černé

Hoře a odpoledne jsme ho rozdávali na radnici. Kdo si v z p o m n ě l na poslední chvíli, mohl si ještě Betlémské světlo vyzvednout na radnici ve středu 23. prosince.

Vzhledem k letošním hygienickým opatřením i loňskému malému zájmu jsme letos nenabízeli roznos světla domů. Třeba se k tomu příští rok zase vrátíme.

Vzhledem ke stále přetrvávajícím omezením počtu osob jsme letos nemohli zorganizovat společnou oddílovou vánoční schůzku a bohužel ani novoroční akci pro děti i rodiče, jejíž tradici jsme před rokem založili. Doufáme, že se brzy budeme moci sejít všichni společně ve větším počtu na nějaké náhradní akci. Třeba to bude akce, kterou plánujeme na oslavu kolaudace nové klubovny. Ale nebudeme zatím předbíhat.

Přejeme vám všem co nejlepší rok 2021 a snažme se být pro ostatní každý den inspirací a důvodem k úsměvu.

Tomáš Strnad

NOVÉ FOTBALOVÉ HŘIŠTĚ

V říjnovém Černohorském zpravodaji starosta na str. 2 informoval, že na ploše Dolního rybníka, tj. ve volnočasovém areálu za mlýnem, „byla zbudována nová travnatá plocha pro fotbalové hřiště a bylo upraveno zavlažování“.

Pozornější občané si povšimli, že zde probíhaly ještě další práce. Abychom vše viděli v souvislostech, vraťme se do roku 2002, kdy napříč travnaté plochy Dolního rybníka bylo vedeno paralelní potrubí vody a plynu do nového stavebního obvodu Skleníky. V roce 2006 a 2007 zde bylo postaveno nové fotbalové hřiště. Bylo to náročná stavba se šterkovým podložením, odvodňovacím a zavlažovacím potrubím včetně svrchní travnaté plochy. Na tomto novém hřišti se hrálo několik turnajů malé kopané. Když projektant tzv. volnočasového areálu zpracovával celý komplex se začleněným novým fotbalovým hřištěm, zjistil, že nejsou dodržena ochranná pásma a vedení vodovodu a plynu. Proto nyní muselo být nové fotbalové hřiště posunuto, tzn. včetně části šterkového podkladu, systému odvodnění a zavlažování.

Karel Odehnal

Harmonogram svozů 2021

2021	SMĚSNÝ KOMUNÁLNÍ ODPAD	PAPÍR (nádobový a pytlový sběr)	PLASTY (nádobový a pytlový sběr)	BIO (nádobový sběr)
Leden	5.1.	26.1.	12.1.	22.1.
	19.1.			
Únor	2.2.	23.2.	9.2.	19.2.
	16.2.			
Březen	2.3.	23.3.	9.3.	19.3.
	16.3.			
	30.3.			
Duben	13.4.	20.4.	6.4.	16.4.
	27.4.			
Květen	11.5.	18.5.	4.5.	28.5.
	25.5.			
Červen	8.6.	15.6.	1.6.	25.6.
	22.6.			
Červenec	6.7.	27.7.	13.7.	23.7.
	20.7.			
Srpen	3.8.	24.8.	10.8.	20.8.
	17.8.			
	31.8.			
Září	14.9.	21.9.	7.9.	17.9.
	28.9.			
Říjen	12.10.	19.10.	5.10.	15.10.
	26.10.			
Listopad	9.11.	16.11.	2.11.	26.11.
	23.11.			
Prosinec	7.12.	28.12.	14.12.	24.12. *
	21.12.			

* vychází na 24.12., dojde ke změně termínu, který upřesníme v 11/2021

Když se vydáte silnicí z Blanska na Brno, odbočíte na Olomučany a touto nekonečnou obcí projedete a vyšplháte nahoru, čeká vás zase prudký sešup dolů plný zatáček, tedy Wiehlovo údolí nebo také Padouch. To vás dovede na křižovatku s několika domy. To je Josefov. Pokud se dáte vlevo, projedete kolem nádherného propadání Jedovnického potoka, kolem jeskyně Býčí skála a Výpustek dále Křtinským údolím až do Křtin a Jedovnic. Po odbočení vpravo vás silnice vedoucí Josefovským údolím přivede k národní kulturní památce Stará huť a dále až do Adamova a Brna. Ale zastavte se u podivných staveb, které jsou pozůstatky staré železářské hutě, která se jmenuje Františšina nebo Stará huť.

Jedna z budov je kamenná, rozkročená, smotnými oblouky. Někdo jí říká věž, jiný hradby a dokonce si někdo myslí, že je to rozhledna. Kolem této stavby je louka a na louce něco jako vesnička, ve které si není těžké představit staré

Slovany. Nebo Kelty. O kus dál stojí dvě menší kamenné stavby a velký kamenný dům. Ocitli jsme se na místě bývalého feudálního velkostatku šlechtické rodiny Lichtenštejnů, v železářské huti, která byla součástí adamovských železáren. Zde se v 18. a 19. století vyrábělo železo redukcí železné rudy ve vysoké dřevouhelné peci. To je ta velká rozkročená věž s oblouky, ochozem a můstkem. Vedle na rampě jsou dvě menší kamenné pece. Zde se vyrábělo vápno, které se přidávalo do vsázky vysoké pece. Kamenná empírová budova slouží v současnosti jako expozice železářství. A vesnička na louce je slovanská vesnička. Kulisa experimentálních taveb v replikách starých slovanských pecí.

První hamry zde založili Černohorští z Boskovic. Hamr. Jistě znáte z knížek: „Krajinou se nesl vzdálený klapot hamrů.“ Nebo z filmu, třeba Král Šumavy. Hodně si lidé pletou hamr s kovárnou. V hamrech se železo vyrábělo přímou metodou a v kovárně se z vyrobeného železa kuly hotové výrobky. Základem takového hamru je kladivo, neměcky i anglicky hammer. Co předcházelo hamru a kdo tím kladivem bušil do vynálezu prvního stroje v dějinách lidstva a vše o železe, to je na jiné povídání.

Teď nás zajímá, jak souvisí hamr, či hamry a výroba železa s naším městysem.

Nedaleko nad Olomučany stojí polozřícenina hradu

Nový hrad. Určitě jste mnozí použili některou z mnoha pěších cest k její návštěvě, stojí to rozhodně za to. Cestou narazíte na časté památníky takzvaného Lesnického slavína, například studánky nebo sluneční hodiny s verši Jakuba Arbese. Nádherný je Máchův památník. Hrad je dobrovolníky částečně zrekonstruován a udržován, bývají zde jarmarky, a o víkendu je otevřený hradní šenk. Hrad byl v majetku moravského markraběte Jošta, který ho postavil, později českých králů Václava IV. a jeho bratra Zikmunda.

Panovníci hrad zastavovali šlechtickým rodům. V roce 1421 se zástavním držitelem stal Vaněk Černohorský z Boskovic. Z tohoto roku máme první písemné zmínky o existenci hamrů na novohradském panství, které Vaněk založil. Jako první to byl hamr nazývaný „V lukách“ nebo „Althamr“. Později na jeho místě stála pila a dnes je zde chalupa s ovečkami a s informační cedulí, že opravdu na tomto místě stál Althamr černohorských pánů. Později Černohorští založili Nový hamr na místě dnešního Adamova, později nazývaný Hamry a ještě později Adamov. Novohradský statek se dostal do držení královské komory znovu v roce 1458, tedy v prvním roce vlády Jiřího z Poděbrad.

V roce 1470 se stal Nový hrad znovu předmětem válečných akcí, když byl dobýván a dobyt Ladislavem z Podmanína, jedním z důstojníků uherského krále Matyáše Korvína. Poté se i železné hutě dostaly znovu do držení rodu Černohorských z Boskovic, totiž Dobeše, polního hejtmana krále Matyáše. Po jeho smrti v roce 1494 pak převzal železné hutě jeho mladší bratr Beneš Černohorský z Boskovic.

Z doby držení Nových Hradů v rukou Beneše, z roku 1506 pochází dokument, který svědčí o tom, že se aspoň v jednom z novohradských hamrů začalo opět pracovat. Beneš Černohorský totiž podle této listiny, vydané českým králem Vladislavem II. Jagellonským, „...hamr pustý poblíže Nových Hradů koupil, kterýž svým nákladem opravit a vystavit dal, a poněvadž z toho hamru plat skromný a malý nadepsanému Hradu Novému dával, prosil nás, abychom my mu ten hamr v dědičnou moc dali a od všech platů osvobodili, které od starodávna k Novému Hradu platil, což my po dobrém uvážení jsme učinili...“ (Pilnáček).

V téže roce si však vyžádal Beneš Černohorský z Boskovic od krále Vladislava II. Jagellonského ještě další privilegium, stvrzené listinou, danou v Bělehradě ve středu před sv. Vítem. Podle ní mohl majitel hamru „...kdyby on nebo budoucí dědici na tom panství Novém Hradu hrodu železnou našli, aby ji dobývali a upotřebiti mohli a k tomu les k pálení a jiným potřebám z gruntu toho panství svobodně míti a bráti mohli...“

Z obou těchto listin je zřejmé, že držba hamrů nesouvisela na novohradském statku bezprostředně s majetkovou držbou samotného panství, ale že majitel hamru byl zřejmě vázán povinností platit pozemkové

vrchnosti z držby novohradských hamrů jen poměrně malý poplatek. Znamenalo to tedy, že zde před rokem 1506 nepodnikali feudálové ve vlastní režii, ale že hamr byl výrobní podnik sui generis (lat. svého druhu), v podstatě samostatný a na majiteli statku takřka nezávislý.

V roce 1557 připadlo novohradské panství Albrechtu Černohorskému z Boskovic. To je ten, který černohorský zámek rozšířil o Przihradek, jak nás o tom informuje nápis nad vchodem do zámku. Albrecht Černohorský pak značně novohradské panství zvětšil, patřily k němu v roce 1560 dědičné hamry a řada vesnic, mezi jinými i Olomučany, Habrůvka a Babice. Po smrti Albrechta Černohorského z Boskovic v roce 1572 se stal majitelem novohradského panství poslední mužský potomek Černohorských z Boskovic Jan Šembera, muž veselý a lehkomyšlný. Za jeho držení bylo novohradské panství spojeno s Pozořicemi, kam byla přenesena i správa a od té doby se panství nazývalo pozořické.

Jan Šembera měl dvě dcery, Annu a Kateřinu, které se provdaly za dva bratry. Anna se provdala za Karla z Lichtenštejna a Kateřina za Maxmiliána z Lichtenštejna. Po smrti Kateřiny v roce 1637 přešlo panství a hamry na Lichtenštejny. Dostalo se tak do rukou jednoho z nejvýznamnějších rodů ve střední Evropě a tento rod vlastnil novohradské hamry, později adamovské železářny do roku 1905.

Osada Hamry se utěšeně rozrůstala, v roce 1732 byla ustavena jako samostatná obec se svou vlastní obecní správou a dostala jméno Adamov, Adamsthal podle Jana Adama Ondřeje z Lichtenštejna. V roce 1746 Lichtenštejnové založili v Josefovském údolí Františčinu huť a vysokou pec Františku. Názvy opět podle křestních jmen rodiny Lichtenštejnů. A pecím a hutím bylo zvykem dávat ženská jména. Tato huť vznikla z ryze praktických potřeb, blíže zdrojům železné rudy. Ta se tehdy těžila nejvíce v obcích Rudice, Olomučany, Habrůvka a Babice a byl to především limonit neboli hnědel, v menší míře hematit neboli krevet.

V 16. století dorazila do našich zemí technologie vysokých dřevouhelných pecí, a to z Francie a z Flander. Říká se jim proto také pece valonského nebo belgického typu. Je to typické zařízení feudálních velkostatků, kde se v době středověku soustředila výroba železa pod taktovkou bohatých šlechtických rodů. Podmínkou byl zdroj železné rudy, a také lesy, především bukové a dubové, neboť dřevěné uhlí, vyráběné v milířích z tohoto dřeva bylo jediným palivem vysokých pecí až do objevu kamenného uhlí v Ostravě v roce 1763. Ovšem kamennému uhlí trvalo ještě dalších sto let, než bylo užitečné a než z něho vyráběný koks nahradil dřevěné uhlí. Dřevěné uhlí se používalo i v dalších provozech a brzy byl citelný nedostatek dřeva, lesy zmizely a zůstaly velké odlesněné plochy. Dřevěné uhlí se pálilo v milířích i v Černé Hoře a dováželo se do lichtenštejnských hutí.

I zdroje železné rudy byly často problém, zvláště, když se adamovské hutě dělily o dřevo i rudu se sousedními blanenskými železárnami, které vlastnil šlechtický rod Salmů. Rájecký zámek postavil v roce 1763 - 1769 Antonín Salm a koupil od rodiny Gellhornů zámek v Blansku a s ním i železářny velmi chabé úrovně. Teprve až vnuk Antonína Salma, jeden z nejschopnějších mužů tohoto rodu starohrabě Hugo František Salm - Reifferscheidt učinil z blanenských železáren podnik světové proslulosti. Říká se, že po Býčí skálu patřilo území Salmům, od Býčí skály Lichtenštejnům.

Dnes zůstala z Františčin hutě jen hrstka původních budov a zařízení. Především kamenný dům, Kamennák, postavený ve 40. letech 19. století v empírovém stylu.

Sloužil jako

modelárna pro výrobu modelů na odlévání výrobků z litiny do písku. Za války sloužil jako ubytovna pro totálně nasazené dělníky německých továren v jeskyních Kůlna a Výpustek. V 50. letech zde bydlelo několik rodin a v roce 1984 byl přebudován na muzeum železářství. Vysoká pec je dominantou, a je opravdu vysoká, 12 metrů. Naposledy dýmala v roce 1877 a od té doby je vyhaslá. I ona prošla rekonstrukcí, podle dobových plánů a je to nejzachovělejší pec tohoto typu ve střední Evropě.

Silnice byla postavena v roce 1929 a smetla z povrchu zemského strojířnu a slévárnu, největší budovu těsně přimknutou k Františce. Rozdělila huť na dvě poloviny a zdá se tedy, že malé domečky k ní nepatří. To je ale omyl, byly součástí hutě a byly to dělnické příbytky. Také známá Švýčárna patřila k huti a sloužila jako lichteštejnská ubytovna a stravovna. Domky a Švýčárna jsou dnes v soukromých rukou.

Roku 1971 byl celý areál Staré huti prohlášen kulturní památkou pod záštitou Technického muzea nejdříve pražského, později brněnského. Od roku 2014 je objekt již národní kulturní památkou.

Expozice je věnována výrobě železa od nejstarších dob, tedy od raně středověkých železářských středisek především v době Velké Moravy v 9. a 10. století n.l., rozptýlených v okolních lesích, po 19. století. Hamry Černohorských to totiž nezačalo. Železo ale bylo známo ve střední části Moravského krasu už v rané době železné halštatské v 5. století př.n.l. Železná ruda se zde netěžila a železo se zde ještě nevyrábělo, ale z této doby známe kovárnu, poměrně slušně vybavenou, a to v jeskyni Býčí skála.

Železo se sem dostávalo pravděpodobně kupeckou stezkou. Původ železa je z východu, konkrétně z Anatolie, tedy Malé Asie, tedy současného Turecka.

Býčí skála, tajemná jeskyně, běžně nepřístupná, jen ve dny otevřených dveří, až v červnu dohnízdí Falco peregrinus, tedy sokol stěhovavý. Tato jeskyně je spojena se jménem Jindřich Wankel, pohřbem halštatského velmože a bronzovým býčkem. Ale to je zase jiné vyprávění. V okolí je dále volně průchozí jeskyně Jáchymka a Kostelík. Dále směrem na Křtiny se údolí jmenuje Křtinské a jeskyni je zde požehnaně.

Součástí expozice jsou modely pecí, některé pohyblivé, model celého areálu z roku 1860 a další zajímavosti. Vstup do expozice je placený, celý areál je možné si projít zdarma. Vysoká pec se zamyká a vstup zhora zavázečím můstkem je přístupný jen v době otevření muzea z bezpečnostních důvodů. Uvnitř z původního vybavení pece nezůstalo nic, je upravena pro turisty. Můžete se projít po ochozu a prohlédnout si celý areál z výšky.

Vždy v květnu se zde pořádá akce Slované na huti. Součástí programu je pálení milíře, tavby železa v raně

středověkých píckách, ukázky slovanských řemesel, programy pro děti a další. V tento den je muzeum volně přístupné, vstupné se neplatí, a je to bez průvodce. Na podzim se koná menší akce, workshop tavby železa v replikách raně středověkých pecí, vždy v sobotu.

Termíny všech akcí, otevírací dobu muzea, stejně jako informace o dalších externích technických památkách Technického muzea v Brně najdete na webových stránkách Technického muzea Brno v sekci Památky. V roce 2021 bude muzeum uzavřeno z důvodu rekonstrukce, ale v dalším roce opět rádi přivítáme návštěvníky ve zmodernizované a rozšířené expozici.

Text a foto: Jitka Malach, správce

HASIČI ČERNÁ HORA

Výhled na rok 2021

V roce 2021 máme v plánu několik akcí. Největší akcí roku 2021 bude bezesporu 145. výročí vzniku SDH Černá Hora. Rádi bychom jej oslavili s našimi příznivci a i s širokou veřejností.

Dále bychom rádi uspořádali 2. ročník Gulášobraní, promítání letního kina a také tradiční sběr železného šrotu. O všech akcích Vás budeme průběžně informovat, a to jak na webu www.hasicicernahora.cz, tak i ve zpravodaji.

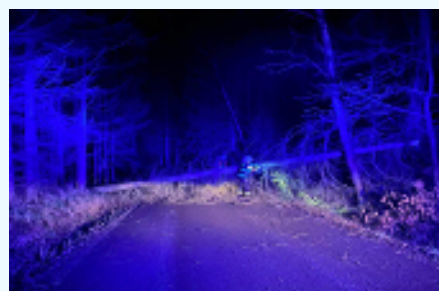
Instagram

Nově nás najdete také na sociální síti Instagram. Naleznete zde fotky nejen ze zákulisí naší práce, ale i fotky ze zásahů, ze sportu družstva žen a dětí a spoustu dalšího. Nyní nás tak můžete nalézt na webu www.hasicicernahora.cz, na Facebookové stránce www.facebook.com/hasicicernahora/, na Youtubovém kanálu pod názvem JSDH Černá Hora a Instagramu www.instagram.com/hasicicernahora/.

Výjezdy prosinec

5. 12. 2020 – Odstranění stromu Žernovník

Jednotka byla vyslána před půl šestou KOPIS HZS Jmk k odstranění spadlého stromu u obce Žernovník.

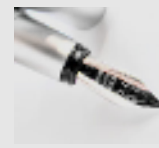

Na místě jednotka zjistila pád vzrostlého stromu na celou šířku vozovky, který bránil průjezdu vozidel.

Jednotka na odstranění stromu nasadila motorovou řetězovou pilu a strom byl rozřezán. Poté jednotka provedla úklid vozovky a její zprůjezdnění. Po ukončení prací se jednotka vrátila zpět na základnu.

V dopoledních hodinách téhož dne byla jednotka opět vyslána na stejné místo, kde se měl nacházet nebezpečně nahnutý strom. Společně s naší jednotkou vyjela i jednotka sboru dobrovolných hasičů Žernovník, která se na místo dostavila jako první a průzkumem zjistila, že již není potřeba dalších sil a prostředků. Naše jednotka byla odvolána zpět na základnu.

Text: Ivo Kalvoda, Hynek Kotlán. Foto: Aleš Sehnal

Práce členů a sympatizantů spolku Naše voda z.s. na obnově historického vodovodu a studny s názvem „Dymák“ v Černé Hoře v roce 2020.

Na základě návrhů členů našeho spolku zpracovatelům Vize rozvoje městyse Černá Hora byla v tomto dokumentu zpracována kapitola: Nové výletní místo - Historický zdroj Sedlíštko. Tato historická stavba (rok vzniku 1868) je považována za potenciál, který by bylo vhodné rozvíjet (včetně využití litinového potrubí přivádějícího vodu do městyse Černá Hora).

Spolek Naše voda z.s. směřoval v tomto smyslu svoji pracovní činnost v roce 2020. Celý rok byl ve znamení intenzivní činnosti jak na vodovodu Sedlíštko, tak na vlastním zdroji studni Dymák. Je za námi vidět dobře vykonané dílo.

V souvislosti s danou problematikou bylo jednáno např. se zástupci pivovaru, družstva ZEPO Bořitov, Mysliveckým spolkem, chataři, apod.

Pravidlem bylo, že jsme po určité době vždy informovali starostu městyse ve stádiu příprav i v průběhu prací.

V únoru jsme začali s rekonstrukcí terénu a jednáním s panem Meluzínem, který byl vybrán k zpracování geometrického zaměření vedení vodovodu. Byly zahájeny výkopy sond na předpokládané trase vedení potrubí.

V březnu zahájeny práce na čištění okolí Dymáku od náletových keřů (hloží, trnek, šípky, maliní, ostružiní a kopřiv) a sečení trávy. Připadali jsme si jako bájný princové osvobozující šípkovou Růženku. Současně jsme zahájili čištění okolí vodojemu (ve Vobůrkách), umístěného za firmou PÍRO. Nádrž o objemu 85 m³ je z roku 1904. Je v dobrém stavu, bude potřebovat vyčistit a provést drobné opravy.

V dubnu došlo k provizornímu zaměření trasy pomocí přístroje na hledání potrubí. Byly vykopány další sondy

na již upřesněné trase, následně geometr (p. Meluzín) trasu přesně zaměřil a dne 20. 4. 2020 vydal Protokol o kontrolním měření. Tímto je městys vlastníkem polohopisného a výškopisného zaměření trasy historického vodovodu (tj. od studny Dymák po okraj městyse Černá Hora a vodojemu za firmou PÍRO). To vše se muselo udělat proto, že na radnici se žádná dokumentace k trase vodovodu nenašla, zřejmě se ztratila.

V květnu bylo zahájeno jednání se studnařem (pan Pařízek) a „proutkařem“ (zjistil dalších 6 pramenů vody), včetně prohlídky u studny. Byl dohodnut postup čištění, dojednána cena. V tomto měsíci byla ještě vykopána sonda s označením letopočtu 1931. Jde o odkalovací sondu, kde po uvolnění dubového kolíku tekla voda dosti velkým proudem. Tato sonda se nachází na levé straně cesty pod bývalou drůbežárnou (Vinohrádek).

V červnu byla vykopána ještě jedna sonda (ve vzdálenosti cca 200 m od odkalovací sondy, ve směru do Černé Hory) a opět po navrtání vodovodního potrubí tekla voda. V poslední sondě (za domem pana Havelky) se po navrtání voda neobjevila.

V měsíci červenci byly odebrány vzorky vody (Zdravotnický ústav Brno) k zpracování zkráceného chemicko- bakteriologického rozboru kvality vody ve studni Dymák v původním stavu, tj. než budou zahájeny potřebné studnařské práce pro její zprovoznění. Je až udivující, jak nízké je její mikro-bakteriologické znečištění v současném stavu, když od 60 let minulého století se o její vnitřní a okolní stav nikdo nestaral. To prokazuje již naše minulá i současná průběžně prováděná fotodokumentace. Brněnská laboratoř zjistila, že je přítomno ve vodě jen 0,04 mg/l dusitanů (hranice zjistitelnosti) a 4 Escherichia coli a 20 koliformních bakterií v jednotkových KTJ/100ml. Z měření byl zpracován protokol. V tomto měsíci proběhlo jednání u starosty městyse za účasti senátorky paní ing. J. Vítkové. Byla seznámena se situací v terénu (studna, trasa vodovodu, vodojem) se závěrem, že bude podporovat celkovou revitalizaci studny. V předstihu možno konstatovat, že další jednání s paní senátkou proběhlo v prosinci 2020. Vše je utlumenou současnou koronavirovou krizí... Pokračovaly práce na úpravě okolí studny Dymák. V té době vznikla myšlenka vybudovat příjezdovou trasu.

V srpnu byly zahájeny práce na přístupové komunikaci. Bez ní by oprava nebyla proveditelná. Základní úpravu komunikace zajistila firma Kapoun. Následně muselo být ručně vykopáno 7 příčných odvodňovacích výkopů, které byly vyloženy kulatinou a budou zavezeny šterkem. Definitivní úprava bude realizována v roce 2021. V srpnu si vše prohlédl také kameník, který bude renovovat kamenné prvky studny. Vzhledem k přebytku

vody v tomto území (v současné době je touto vodou celá oblast podmáčená) jsme navrhli vybudování záchytného rybníku (tůň). Tento návrh byl při jednání se starostou obce (28. 8. 2020) přijat, s tím, že starosta dá pokyn pro vypracování příslušné studie. V srpnu členové spolku, po hledání v okolí Černé Hory, zjistili, že červený kámen (určený na znovupostavení obvodové zdi studny), se nachází u obce Hluboké Dvory. Po několikeré návštěvě majitele kamene a sehnání dopravy se nám ho podařilo dovézt.

V září byl zabezpečen výkop (sonda) - Vinohrádky. Na skládku k myslivecké chatě byl dovezen štěrk (k zásypu odvodňovacích výkopů na cestě) a přímo ke studni stavební písek („bračák“). Počasí bylo ještě příznivé.

V říjnu se počasí zhoršilo (půda podmáčená, blátivo), takže byly možné jen malé dokončovací práce na cestě, sečení trávy a náletů v okolí studny a přístupové cesty. Stále jsme byli ve spojení se studnařem, čekalo se na delší období sucha (vyschnutí příjezdové cesty), což se prakticky až do prosince nestalo.

V listopadu bylo opět jednáno se starostou městyse. Byla podána informace o stavu prací. Starosta nám předal hotovou studii (k umístění rybníčku – tůň, jsou zpracované dvě varianty), kterou vypracoval Ing. J. Gric. Dne 23. 11. 2020 se nám po velkém úsilí podařilo snést kamenné segmenty z „hlavy“ studny. V tomto měsíci byla také dokončena dokumentace k stavbě: „0311 Černá Hora vodovod Sedlíštko“, kterou zpracovala firma Nemovis s.r.o., projektoval ing. P. Hořava.

Měsíc prosinec. Studnař pan J. Pařízek si dne 9. 12. 2020 ještě jednou přijel vše prohlédnout a stanovil pevný termín čištění studny, a to na pondělí 14. 12. 2020. Všichni členové Naší vody z.s. (a navíc p. Malina) se čištění zúčastnili. Po postavení lešení a vyčerpání vody bylo zahájeno vlastní čištění. Práce byla v odpoledních hodinách úspěšně ukončena. Současně byl navezen štěrk na přístupovou cestu a svezeny krycí kameny

studny k myslivecké chatě. Polovina z nich byla odvezena do kamenické dílny. Organizačně i pracovně šlo zatím o nejnáročnější akci. Ve středu byla studna desinfikována SAVEM a zakryta novou krycí plachtou. Zahájeno předběžné jednání ohledně budoucího financování stavby.

Dále uvádíme jmenovitě členy spolku Naše voda z.s. a příznivce, kteří se na práci po celý rok 2020 podíleli (abecedně): Hlaváček Pavel, Kejha Zdeněk, Luksch Adolf, Musil Antonín, Odehnal Karel, Svoboda Jan. Všem je nutno poděkovat. Celkem bylo odpracováno v roce 2020 345 hod. Dosud bylo na celkové náklady související s opravou historického vodovodu vynaloženo cca 89 000 Kč.

Po celý rok 2020 jsme byli v úzkém kontaktu s ing. Patrikem Hořavou při konzultaci veškerých technických problémů, průběžně se vyskytujících.

Poznámka na závěr:

Byli bychom rádi, kdyby aktivní přístup k „akci Dymák“, projeví i současní spotřebitelé vody, tj. rekreanti z chatové oblasti Boří – Lopata. V nejhorším případě by se mohli i podívat, co je třeba udělat, aby v klidu mohli ve svých chatách otočit kohoutkem.

V roce 2021 nás čeká ještě hodně práce a tak bychom mezi nás rádi pozvali i další občany Černé Hory, kteří by byli ochotni přiložit ruce k dílu.

Co plánujeme realizovat v roce 2021.

- 1) Jednat s vodařem (M. Zvěřina) (oprava poruch potrubí, zhotovení nových vodoměrných šachet, přetlakový ventil Vinohrádky apod.)
- 2) Dokončit příjezdovou cestu (štěrk)
- 3) Zajistit nový rozbor vody
- 4) Postavit novou obvodovou zeď u studny, přepad vody, těsnění
- 5) Zajistit vyrobení nových dveří do studny, vč. odvětrávání.
- 6) Vrátit na místo kamenné segmenty (po opravě kamenickou dílnou)
- 7) Zahradnický upravit okolí studny (výsadba stromů, informační deska)
- 8) Zhotovení pergoly u studny (po dohodě s obcí).
- 9) Vyčistit vodojem (v Obůrkách)
- 10) Dokončit trasu vedení vody na hřbitov (pítka a odběrné místo k zalévání)
- 11) Přípravné práce na vybudování tůně v dané lokalitě.
- 12) Hlavní bod jednat o zajištění investičních prostředků (dotačních)

ODŘIVOUS VE ZNAKU – ANEB JAK MLADÍK PŘEMOHL CHLUBIVÉHO OBRA

Další mocný hrad stával nad údolím Nešůrky (Nešorky) severovýchodně od Doubravice nad Svitavou. Dnes jsou z něj rozvaliny porostlé bujarou květenou. Hrad vznikl v druhé půli 13. věku.

Od počátku byl v majetku pánů z Doubravice až do roku 1371, kdy byl prodán Oldřichovi z Boskovic. Koncem století již ve vlastnictví rodu pánů z Kunštátu, od nichž sešvagřením přechází do majetku pánů ze Sovince. Roku 1528 pusté sídlo i vesnici kupuje Jan Lhotský ze Ptení a následně je připojuje k panství rájeckému.

Ke vzniku doubravického erbu se váže pověst, podle níž za časů prvních velkomoravských vládců Mojmíra nebo jeho nástupce Rastislava a možná ještě dřív, působil na Moravě jakýsi silák jménem Saul. Dověděl se o něm jiný hrdina, udatný Řek nazývaný Klearchos. Poprosil řeckého císaře, aby směl odjet na Moravu a se

Saulem změřit síly. Císař tedy dal hrdinovi průvodní list, novou zbroj a odvážný Řek vyjel s bohatým průvodem k velkomoravskému dvoru. Moravský panovník uspořádal v sídelním městě své říše velkolepý turnaj, kde se řecký hrdina neohroženě utkával se zdejšími i cizími siláky. Nepoznal porážku, každého z nich přemohl, vychloubal se svými vítězstvími a jeho povýšenost rostla. „*Není žádného Moravana, který by se mohl měřit s Řekem. Bohové naši jsou se mnou! Klearchos ještě nikdy nebyl přemožen!*“ – posmíval se samolibě mohutný řecký obr poraženým moravským silákům, což se pranic nelíbilo moravskému knížeti. Cožpak v jeho říši není nikdo, kdo by dokázal nadutého Řeka zkrátit?

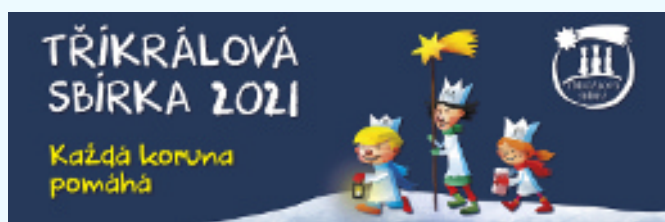
Turnajové veselí a hodování trvalo již několik dní, svalnatý Řek si užíval slávy, když velkomoravský panovník vyzval svého siláka Saula, aby se s Klearchem utkal. Saul neměl tak mohutné svaly a vzrostlou postavu jako jeho protivník. To Řeka rozlítlo a zeptal se krále: „*S tímto mužičkem, já, nepřemožitelný Klearchos, zápasiti mám? Mám mu dát štilcem (pěstí) do nosu.*“ Saul vstal, uklonil se králi i panstvu, chytil obra za jeho mohutný knír a utrl mu ho i kusem horního pysku, hodil na zem a pravil: „*Ukázal jsem jen jeden štilce a když dojde k druhému, hlava ti na krku nezůstane.*“ Poražený a zesměšněný Řek s hanbou utekl. Saul nabodl Řekův utržený ret s vousem na šíp a podal jej panovníkovi. Král dal za odměnu tento atribut – zavinutou střelu – odřivous Saulovi do znaku se slovy: „*Toto bude tvůj erb rytíři odřivouse.*“ tak vznikl rod z Doubravice.

Páni z Doubravice patřili k rozrodu Benešoviců a rozvětvlili se po Moravě, Slezsku, Polsku i Čechách. Původní tvrz Doubravice stávala u kostela sv. Jana Křtitele v místě zvaném „Na

valech“ nejspíše už od počátku 13. věku. Po zbudování stejnojmenného hradu v druhé půli onoho století její význam upadl. Po zániku hradu, patrně kolem půli 15. věku, byla tvrz obnovena, avšak roku 1621 se uvádí jako pustá. Později byla na tom místě postavena nová fara. A ze vznešeného rodu dochovala se pověst.

Text a foto: Jiří Vymětalík

Tříkrálová sbírka letos online

Už 21. rokem přinášíme do obcí a měst v okrese Blansko zvěst o narození Krista při tříkrálovém koledování. I Tříkrálovou sbírku ovlivňuje epidemiologická situace, v níž protiepidemický systém – PES v 5. stupni nedovoluje klasickou koledu.

Na našich webových stránkách www.blansko.charita.cz/trikralovasbirka2021 a Facebooku charitablansko jsme pro vás připravili online koledu, v níž se pokusíme do vašich domovů přinášet radost z tříkrálového pozhánání.

Sbírku můžete podpořit přes bankovní účet 66008822/0800, VS 77706000, pomocí QR kódu, který najdete na našich webových stránkách a prostřednictvím online kasičky na www.trikralovasbirka.cz, kde je důležité zadat název vašeho města či obce, aby peníze přišly Charitě Blansko.

Příspěvek můžete do zapečetěných kasiček.

V Černé Hoře jsou kasičky umístěny v prodejnách Potraviny Horníček, Enapo, Coop a v kostele sv. Vavřince v čase mše.

Zároveň si můžete vyzvednout požehnanou křídu k napsání tradičního požehnání domova K+M+B 2021.

Sbírka je prodloužena do 24. 1. 2021.

Děkujeme za Vaši podporu.

LATINSKÉ PŘÍROVNÍ				SPZ VĚVNÍK	UNAJIT	VÝHLEDK NASOBENÍ		UNDEJUN (OB.)	JMÉRO VRZÁHOVÉ	MODEL FORDU	ÚČASTNÍK		POLITICKÁ ATRAKCE	OROV (POČNÉ)	TAKOVÁ (NÁR.)
			DOUUCENÍ				BRČKA					KODOLR (NÁR.)			
			ZÁPOR				ZN SPOROVNÍ OBUN								
KŘÍŽOVKA (SLOU TI)	DOALJ	Karve tajemný VINÁŘSKÝ STRCJ										BÝVALÁ ČESKÁ POLITICKÁ STRANA OPALENÍ			
ŠPATNÉ				SPÁ Y ČLONĚN						TAKOVÉ MLČESTVÍ					
				SMYAT KUDOUK						ANGULORY EGLUN					
ŘÍMSKÝ SOI				ČÁMSKÝ KADATEK					SVĚTLÉ I BÉDA BARVA						
				KMEN NIGRE					ČÁST LICH						
CHODSKÁ NESTAVOST								PLOCHA CEP CE						MODRE BARVO	VÝKON OPCNOHO PRAVA
								ŽENSKÉ JMENO							
	ČÁST MOI PRULY	ČESKÝ ARCHITEKT					ÚJULI (NÁR.)				CLIVER (LAT.)				
		POVĚST JUDJ					CITOSL SMICHU				NĚMECKÁ AUTOMOBILKA				
POUJIKÉ PO-BNUTÍ MYSLI						KUS TĚLA LOSETNÍ					TENISOVÝ UDER				
						JAKYSE					SEVERÁN				
LIIVOTNOST ODAJUZEČEJ					BRALNENÁ LÁTKA								ŘÍMSKÝCH BOJ		
					ŘÍMSKÁ 6								HOVOROVÝ SOUNLAG		
Začíná AJOHY															
KVĚTEN JURNÍ					NEANTOMNO JMENO					IRSKÁ ARMÁDA					ASOMNE, AJA, BALLON, OWILA, OWERRI, WEB.

Řešení: O mrtvých jen dobře, nebo níjak.

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

NARODILI SE

Nela Kovářová, Oliver Havelka

Vítáme nové sousedy

ŽIVOTNÍ JUBILEA

Růžena Korcová, Ludmila Laitová, Ivanka Magdová

U příležitosti Vašeho významného životního jubilea Vám přejeme hodně zdraví, štěstí, životního elánu a dostatek sil do dalších let.

OPUSTILI NÁS

Leopold Magda, Jan Sláma, Eliška Slámová

Přijměte upřímnou soustrast ve Vašem hlubokém zármutku.

**FINANČNÍ PŘÍSPĚVEK NA ONLINE REALIZACI
TOHOTO PERIODIKA VČETNĚ ŘEŠENÍ PRO JEHO
VYDÁVÁNÍ SVĚPOMOCÍ POSKYTUJE FUNPRINT.EU**

Pomáháme radnicím šetřit čas i peníze.

www.funprint.eu

Děti z mateřské školy

Černohorský zpravodaj č. 1|2021
Vychází jednou měsíčně v nákladu 750 kusů
a je distribuován do všech domácností v Černé Hoře zdarma.

Uzávěrka dalšího čísla bude 20. 1. 2021.
Informace zasílejte na e-mail kaderkova@cernahora.eu.

Vydává: Městys Černá Hora, nám. Míru 50, Černá Hora, IČO: 00280097.
Periodický tisk územního samosprávného celku evidenční číslo: E 11366.
Za obsah a správnost příspěvků odpovídá autor.

Realizace: funprint.eu